

odigravali na Dunaju. Saj nimajo nobenega poslanca v dunajskem parlamentu. Stopili so samo na čelo množici, ki je bila za čine razdejanja in nasilstva razpaljena vsled neprestane hujskarije socialne demokracije. Socialnodemokratski voditelji so potem, ko se je poskus revolucije ponesrečil, hoteli dokazati, da se tudi oni sami in ne samo komunisti razumejo na revolucionarna sredstva, in zato so proglasili prometni štrajk, katerega so morali brez vsakega uspeha prekiniti, s kojim pa so povzročili celemu narodnemu gospodarstvu velikansko škodo. Tako torej pada preko 100 mrličev na Dunaju in veliko število ranjencev ter gmotna škoda, ki znaša več stotin milijonov, tudi na račun socialne demokracije.

Slovenski socialisti so dunajski poskus, ki je povzročil samo zlo in toliko zla, odobraval ter so iz Maribora poslali kolegijalno brzojavko. Te brzojavke ni niti bilo treba, da se spozna mišljenje socialne demokracije. Saj je socialna demokracija povsod enaka ter ima povsod isti marksistični program. Ta program imajo tudi ruski komunisti ali boljševiki, ki se od socialistov razlikujejo samo po načinu postopanja, ker hočejo izvršitev tega programa izsiliti z delavsko diktaturo.

Drugače pa so slovenski socialisti in socialni demokratje svojim bratcem v Avstriji in širom sveta podobni, kakor jajce jajcu. Imajo zlasti iste hujskajoče manire, s kojimi netijo v Sloveniji razredni boj ter hujskajo delavstvo v brezuspešno borbo zoper vse druge stanove in v borbo zoper vero in cerkev. Zaslug za delavce, nameščence in uslužbenca pa nimajo niti toliko, kolikor je črnega pod nohtom. Niti nočejo delavcem dejansko pomagati, ker bi s tem zmanjševali nezadovoljstvo med delovnimi sloji. Njihov program pa zahteva, da morajo nezadovoljnost širiti in pomnoževati.

Kdaj bodo spregledali tisti ubogi zaslepljeni, ki tvorijo socialnodemokratsko čredo?! Kdaj bodo spoznali, da so samo slepo sredstvo v rokah socialističnih voditeljev, ki so needlni med seboj ter se pobijajo, ker vsak išče sebe, ne pa ljudstvo?!

Slovinci skupaj!

Letošnje volitve poslancev v narodno skupščino bodo zelo zanimive. Srbske stranke se med seboj strašno kavsajo. Na zborovanjih se pobijajo, psujejo, streljajo. Stari politični prijatelji se grizejo med seboj. Radikalna stranka je razkosana na tri, štiri dele. Ravnotako demokrati in Radičevci. Nikjer ni sloge in edinosti.

Vse se čudi, da je v celi državi edino naša Slovenska ljudska stranka složna in edina. V naši stranki ni preprirov, ni sovraštva. Pri nas je bratska ljubezen, sloge in edinstvo doma. Za našim voditeljem dr. Korošcem gre ogromna večina slovenskega ljudstva. Pred tedni sem se mudil več dni v Beogradu in Zagrebu. Razgovarjal sem se z mnogimi politiki raznih strank. In vsi so se čudili, da Slovenska ljudska stranka nastopa v najlepši slogi in edinosti. »Za vas Slovence je velika sreča, da imate dr. Korošca in močno ter enotno Slovensko ljudsko stranko. V tem je moč slovenskega naroda!« mi je izjavil odlični politik v Beogradu.

Iz tega sledi, da moramo Slovenci ostati še naprej edini, složni, če hočemo kaj veljati in kaj doseči. Nasprotniki, posebno samostalni demokrati in socialni demokrati, to vedo. Radi tega šuntajo, hujskajo, lažejo in zavijajo na vse strani, da bi odtrgali kaj volilcev od Slov. ljudske stranke. Plačani krivi preroki bodo poslani sedaj v času volilne borbe od vseh strani v Slovenijo za namenom, da Slovence pri volitvah raztrgajo, razcepijo na čimveč strank in stranic. Sovražniki slovenskega naroda vedo, da je bodočnost Slovencev in Slovenije uničena, če nas razdružijo in če bi Slovenska ljudska stranka pri teh volitvah zgubila.

Zatorej, Slovenci, volilci! Ne razcepimo se, držimo skupaj, glasujemo vsi za našo Slovensko ljudsko stranko, ki ima prvo volilno škrinjico!

Da bomo nasprotnike poznali.

Gospod Gregor ima besedo!

Ker je Radič imel volilni govor, ga je seveda tudi gospod Gregor, vodja samostojnih demokratov, hotel imeti. Ker pa nima ljudi, katerim bi govoril, je napisal v »Domovino« volilno pismo: Najpreje prerokuje, potem pokopava, trepeče pred župniki in kaplani, nato pa opazi, da SLS — kleči pred Velesrbi in da to ne sme biti! (Seveda, do zdaj je klečal in še kleči pred Velesrbi on sam, ko je njegov gospod Srb Pribečević predsednik.) A vse to se zgodi, da dobi SLS v roke nož ter pokolje vse naprednjake (liberalce) v Sloveniji. — Celo pismo je izraz velikanskega strahu, ki je prevzel g. Gregorja ob teh volitvah. Njegova beseda pa bo ostala brez odmeva!

»SLS kleči pred Velesrbi.«

Zdaj vpijejo demokrati, da SLS kleči pred Velesrbi! Ali ni mar prišel Vukičević v Slovenijo k dr. Korošču? Ali se ni mar Vukičević izrazil, da Slovenija za bodoče ne sme biti več pastorka? Ali ni istočasno padla beseda, da so Srbi storili veliko napako zoper Slovence, ker so do zdaj pustili demokratom, da gospodarijo v Sloveniji po svoji mili volji, kako so storili tako kot kozel, ki je bil postavljen za vrtnarja! SLS ne kleči pred Srbi, ampak to-le se je zgodilo: Srbi so brenili izpred sebe Zerjavovce, ki so do zdaj ne le klečali pred Srbi, ampak so hoteli ukloniti ves slovenski narod, da poklekne pred Beogradom! Zdaj pa je konec te njihove izdajalske službe, zato jo javkanje samega g. Zerjava!

Nasprotniki kmata se združujejo!

Dr. Pivko, ki je med vojno uskočil na italijansko plat, je na svojo listo zbral tudi zastopnika narodnih socialistov, nekoga Tumpeja, in za zastopnika kmetov na mesto, kjer ne bo izvoljen, pa tudi znanega Roškarja s Cvena. Pravijo, da je to napredni blok. Naprednjaki so od nekdanje nasprotniki kmata, zato ni čuda, da potegnejo skup, pa nekaj takih, ki so danes tukaj, jutri tam, kot Urek in Roškar, pritegnejo in napravijo skupno listo. A jim ne bo uspelo, kljub temu ne, da bi oslabili SLS! Še bolj se so razkrinkali kot nasprotniki kmata in dežele, zato jim ne bo uspelo, da napredujejo!

Kdo voli za nasprotnike?

Ne le tisti, ki je dal svojo kroglico za nje, ampak pred vsem tudi tisti, ki ostane doma. Doma pa ostanejo večina le naši ljudje! 30 od 100 je pri zadnjih volitvah bilo takih. Zato so nasprotniki dobili več, kakor jim gre. Torej ne ostani doma na dan volitev, sicer si volil — nasprotnike slovenskega naroda!

Radičevcem trda prede!

Ni dobro znamenje za stranko, ako jo njeni ustanovitelji zapuščajo in uhajajo, ker jih je strah pred polomom in sramoto. Tako je zapustil radičevce Urek iz Globokega in tudi Roškar s Cvena. V Mariboru so pa mnogi razžaljeni in nočejo več blizu, ker komandira socialist Prepeluh. Kdo naj še rešuje to potapljačo se Radičevo barko, na kateri ni bilo za Slovence drugega kot smešenje in zapostavljanje. Ko »Kmetijski list« govori o političnih bergljah, misli gotovo nase in na svoj politični revmatizem, ki ga bo pri teh volitvah zvil!

Vsi zoper nas! A mi — zmagujemo!

Vsi politični nasprotniki, saj imamo en ducat strank in strančic, so različnega naziranja med seboj, a složni so v nastopu zoper slovenski, katoliški narod in njegovo zastopnico SLS. Med seboj si prizanašajo in vsi butajo le v mogočno stavbo SLS, da bi jo podrli. Ne bojimo se vseh teh strank in ne njihovih napadov. Naš narod je preстал že vse kaj hujskega! Eno pa je gotovo! Oni zberejo vsakokrat svoje sile, postavijo na volišče do zadnjega svojega moža, mi pa jih pustimo vsakokrat toliko doma! Zdaj se to pa ne sme zgoditi! Pripravimo vse, da bodo vsi naši volili!

Volilci SLS

NAŠA SKRINJICA

JE 1. JE

! PRVA !

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Radikali in demokrati. Razmerje med obema strankama je v celoti dobro. Vsekakor pa so tako med radikali kot demokrati posamezniki, ki bi raje med obema strankama imeli spor in vladino krizo, kakor pa mirno in stvarno sodelovanje. Ti posamezniki, na radikalni strani pašičevci, na demokratski pa sam Davidovič, povzročajo vedno nove govorce in nove načrte, katere pa posebno samostojni demokrati po svoje povečujejo in pobarvajo. Jasno je, da si bodo demokrati preje stokrat premislili, kakor pa, da bi šli zdaj iz vlade.

Železnice se izročijo zasebni družbi. To je itak splošno znano, da so naše železnice precej v slabem stanju, da je vse nezadovoljno, oni, ki so nastavljeni, in oni, ki imajo z železnico opraviti. Glavni vzrok nereda pa je, da se upravljajo železnice po uradnem »šimelnu« in prav nič ne po trgovskih načelih. Zato izkazuje železnica (razen v Sloveniji) izgubo. Zdaj pa se v prometnem ministertvu razgovarjajo o načrtu, da bi železnice izročili zasebnim družbam ki bi jih kmalu dvignile in uredile, država bi pa še dobiček imela. Enako bo država napravila v raznimi drž. veleposestvi. Tako bo oddala Belje, kjer ima letno visoko izgubo, dasiravno bi to posestvo moralo nositi milijonske dobičke. »Uradno« gospodarstvo je pač ena nesigurna stvar, posebno v današnjih časih, ko ljudje niso več prav zanesljivi.

Volilni boj. Čeprav smo drugače navajeni, da je vlada uganjala pri volitvah nasilja, smo presenečeni nad tem, kako sedanji ministrski predsednik ostro nastopa zoper vsako nasilje glede volitev. Že to dejstvo znači, da so se začele v celi državi drugačne razmere. Volilni boj se vrši za sedaj še v organizaciji posameznih strank samih, predvsem zaradi kandidatov. Ko bo to minilo, se bodo stranke spoprijele. V Sloveniji je volilno gibanje še zelo mirno. Zanimivo je, da nasprotniki SLS računajo, da bo zopet več ljudi, ki ne vedo in si ne dajo dopovedati, kako važne so volitve, ostalo doma in bodo na račun teh pridobili ravno oni sami, ker svoje volilce bodo vse spravili na volišče. Upati pa je, da se bodo v tem uračunali in da bodo zaupniki SLS storili svojo dolžnost.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Na Rumunskem je mir. Čeprav so mnogi pričakovali, da bo smrt kralja Ferdinanda povzročila domačo vojno, se to vendarle ni zgodilo. Ministrski predsednik Bratianu je izdal poziv na vse stranke, da naj se mu pridružijo za skupno delo, ki naj uredi v Rumuniji državno politiko in vpeleje povsod pravičnost.

Madžarska išče prijatelje na Angleškem. Na Angleškem je politik in senator Rothermere začel braniti Madžarsko in hoče pridobiti angleško vlado za to, da se postavi na stran Madžarske proti Mali antanti. Dr. Beneš, češki zunanji minister, ga je takoj zavrnil v imenu cele Male antante. Madžarski gre za to, da dobi nazaj svoje nekdanje dežele, da bo pač bolj močna, obenem pa, da pride v zvezo z

morjem. Zdaj pa jo države Male antante krog in krog obdajajo. Pot do tega je pa še dolga.

V Avstriji bo ostal red in mir. Dr. Seipel je sklical narodno skupščino, kjer so posamezni govorniki zelo ostro ožigosali socialdemokratsko hujskanje delavstva, ki je komečno rodilo tako žalostne sadove. — Z Avstrijo obnavlja jo druge sosedne države trgovske pogodbe, tudi naša.

Italija in Francija tekmujeta med seboj in na meji pride vedno do kakega manjšega spopada, v tajnem političnem boju pa do trdega spoprijema. Tako je Italija začela sedaj nagajati Franciji s tem, da jej očita, da je kriva na tem, ker se Avstrija hoče priklopiti Nemčiji.

Reka — madžarsko pristanišče. Madžari imajo dogovor z Italijo, da dobijo Reko za prosto pristanišče. A do Reke pa ne morejo, razen po našem ozemlju. Dovoljenja za to pa še nimajo. Italija zahteva, da Jugoslavija ta njihov dogovor sprejme. To vprašanje bo rešeno, ko bosta Jugoslavija in Italija sklenili že pripravljene dogovore.

Kaj je z orožnimi vajami?

Vojaška oblast kliče veliko število vojnih obveznikov na orožne vaje. Prvotni poziv se je večinoma pri vseh glasil za 14., oziroma 16. avgust in sicer za štiri tedne. Na ta način mnogi ne bi mogli vršiti dne 11. septembra svoje dolžnosti kot volilci.

Zakon o volitvi narodnih poslancev jasno določa v čl. 3, da 15 dni pred volitvami in še 3 dni po volitvah vojaška oblast nikogar ne sme klicati na orožne vaje. Radi tega se je od naše strani opozorilo vojaško oblast na to okolnost. In te dni je izšla odredba vojnega ministra, da se morajo vsi moški, ki so bili v avgustu pozvani na orožne vaje, biti odpušteni dne 27. avgusta. Poveljniki vojaških edinic imajo strogo naročilo, da se morajo brezpogojno držati tega navodila. Torej dne 27. avgusta mora biti vsak poslan domov!

Ker so poklicani k orožnim vajam mnogi taki, ki družine brez njih se ne morejo preživljati, in delavci, vdovci z malimi otroci itd., jim svetujemo, da napravijo prošnjo za spregled orožnih vaj. Prošnja se naslovi na vojni okrug (okrožje). Biti mora dobro, a kratko utemeljena in kolektivna s 5 Din. Predložiti jo je treba na dan vpoklica g. komandantu.

F. Žebot.

Odplačevanje davkov z 20% boni.

Na predlog poslancev Slovenske ljudske stranke se je v finančni zakon za l. 1927-28 sprejel člen 34, ki določa, da morajo davčni uradi od 1. aprila 1927 naprej sprejemati za plačilo dolžnih davkov priznanice (bone) od 20% odtegljajev pri kolekovanju kronskih bankovcev. V zakonu je povedano, da bo finančni minister predpisal še natančnejša navodila.

Glasom nekkih navodil, ki sta jih izdala ministertvo financ in delegacija v Ljubljani, davčni uradi niso sprejemali te bone za davke iz leta 1927, ampak samo za davke iz prejšnjih let. Zadnje tedne pa nekateri davčni uradi, n. pr. pri Sv. Lenartu v Slov. gor., sploh niso sprejemali teh bonov.

Na prošnjo mnogih davkoplačevalcev sem dne 5. jul., ko sem se mudil v Beogradu, v finančnem ministertvu zahteval pojasnila, zakaj davčni uradi tako čudno postopajo. Predložil sem v imenu Jugoslovanskega kluba tudi pismeno pritožbo.

Dne 28. julija sem dobil iz ministertva uradni odgovor, v katerem finančni minister pravi, da se morajo sprejemati boni za vse »zapadle« davke za davčno leto 1927-1928. Okrožnica finančnega ministra je označena z številom 7575 od 8. julija 1927. Na to okrožnico se lahko vsakdo sklicuje, kateremu davčni uradi ne bi hoteli sprejeti 20% bonov. Kolikor sem poučen, je tudi delegacija ministertva financ v Ljubljani pred 14 dnevi izdala okrožnico na vse davčne urade. V tej okrožnici je jasno povedano, da se morajo sprejemati 20% boni do vrednosti 1000 kron za vse zapadle davke, torej ne samo za davke iz prejšnjih let. Boni se morajo glasiti na ime davkoplačevalčeve ali pa umrlega prednika.

Ako bi kak davčni urad zopet ne maral sprejeti bonov, dasiravno imajo sedaj jasna navodila, naj se prizadeji pismeno obrnejo na tajništvo Slovenske ljudske stranke v Mariboru. Če bo kdo namenoma kljuboval našim ljudem in ne bo hotel sprejeti 20% bonov za odplačilo davkov, bo treba dotičnega primerno podučiti.

Franjo Žebot.

Kaj je novega?

Duhovniške vesti. Posle vodstva vuzeniške dekanije je prevzel č. g. župnik in duhovni svetnik Andrej Fišer na Ribnici na Pohorju. — Provizorjem vuzeniške župnije je imenovan tamošnji kaplan č. g. Anton Šparl. Nadžupnija Vuzenica je razpisana do 8. septembra.

Nevarna vlomilska banda na delu. V Mariboru je s polno paro na delu zelo nevarna vlomilska banda, ki uganja svoj posej že en celi teden in si je izbrala za svoj delokrog mirnejše ulice ob mestnem parku, kjer prebivajo bolj premožne družine, ki se mudijo v poletnih mesecih po letoviščih. Ti vlomilci uporabljajo za vlome ne nočne ure, ampak najrajši čas takoj popoldne, ko so ljudje pri kosilu in nikdo ne pričakuje tatinskega obiska. Tako je bilo vlomljeno okrog poldne v nedeljo, dne 24. julija, v pritličje hiše Razlagova ulica 25 in odnešeno obleke in drugih vrednosti za več tisoč dinarjev. Par dni za tem so isti tički v opoldanskih urah vlomili in razsekali vrata stanovanja g. dr. Marina, ki prebiva malo višje od zgoraj omenjene ulice. Gotovo isti umovič je kmalu po vltomu pri g. dr. Marinu obiskal pri belem dnevu blagajno lesne tvrdke Wesnaver v Melju. Ko je bilo zaposlenih na dvorišču vse polno delavcev, je bilo vlomljeno od neznancev v blagajno in ukradenih 4000 Din. Zadnjo soboto so trije moški Razlagovo ulico in hoteli ponoči obiskati pralnico Nedog, kjer bi bili pokradli perilo, a jih je prepodil pes in sosed. Vlomilci so natančno vedeli, da g. Nedoga ni doma in se misli vrniti šele v ponedeljek zjutraj. Ravnokar opisane drzneže pridno zasleduje policija, a se ji še ni posrečilo, da bi jej bili padli v roke ti skrajno drzni pretkanci.